

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213221177
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213221177.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Ing. F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpeného spoločnosťou: AK Legal Counsels s.r.o., sídlom Bratislava, Tallerova 10, IČO: 36 364 606, proti odporcovi: C. D., bytom J. J., S. J. XX, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.11.2013 č.k. 14C/208/2013-14, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **ruší** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi, aby sa do 3 dní od doručenia rozhodnutia zdržal užívania nehnuteľnosti evidovanej katastrálnym odborom Obvodného úradu Dunajská Streda na LV č. XXX v obci C., katastrálne územie C. ako sklad, ležiaci na parcele č. 720/8 a 720/32 a to do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, kde sa navrhovateľ bude domáhať ochrany svojho spoluvlastníckeho práva vypratáním nehnuteľnosti odporcom, zamietol. Rozhodnutie právne odôvodnil s použitím § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, § 75 ods. 6, 8, § 76 ods. 1 písm. e), f), § 76 ods. 4 a § 75 ods. 2 O.s.p. a vecne tým, že podľa § 75 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku jedným z predpokladov nariadenia predbežného opatrenia je, aby navrhovateľ osvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej značnej ujmy. Navrhovateľ vo svojom podaní žiadne takéto nebezpečenstvo neosvedčil, vyjadril iba svoje subjektívne a ničím nepreukázané obavy ohľadne možného znehodnotenia či dokonca zničenia predmetného skladu. Navrhovateľ neobjasnil, ako sa predmetná nehnuteľnosť dostala do držby a užívania odporcu, o prípadnom násilnom či inak protiprávnom vniknutí v návrhu nie je žiadna zmienka. Tiež nezrejmil, prečo sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva formou predbežného opatrenia až v roku 2013, ak údajný protiprávny stav trvá už od roku 2008, pričom on sám je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti od roku 1996. Vyplýva to z ním priloženého výpisu z listu vlastníctva ako aj z jeho návrhu na určenie vlastníckeho práva v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 9C/248/2013. Ak teda odporca nerušene užíva predmetnú nehnuteľnosť od roku 2008, súdu sa nejaví logické ani pravdepodobné, že by odporca v súčasnosti začal poškodzovať dokonca ničiť tento sklad. Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že v návrhu chýba jeden zo základných predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia, a to osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci § 205 ods. 2 O.s.p. a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. Súd predovšetkým pochybil

svojím postupom a konal nezákonne, keď napriek jeho riadnemu zastúpeniu právnym zástupcom, s týmto nekonal a doposiaľ mu napriek výzve nedoručil napadnuté uznesenie, o ktorom sa právny zástupca dozvedel len od neho. Ďalej poukázal na znenie § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p., z ktorého vyplýva, že súd rozhodnutie zruší, len ako rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, iba že namiesto samosudcu rozhodoval senát a ďalej na § 5 a § 6 zák. č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch, z ktorých nevyplýva pre vyšších súdnych úradníkov oprávnenie rozhodovať o nariadení predbežného opatrenia. Vyšší súdny úradník, ktorý vydal napadnuté uznesenie tak konal mimo svojho oprávnenia, nakoľko na vydanie uznesenia, ktorým nariadi predbežné opatrenie alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne, nemá zákonné oprávnenie. Preto považuje napadnuté uznesenie za nezákonné. Napriek tomu súd prvého stupňa po preskúmaní návrhu dospel k záveru, že návrhu chýba jeden zo základných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia a to osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia však bolo uvedené, že zo strany odporcu nielen hrozí, ale už aj vzniká navrhovateľovi ujma, keď odporca bez jeho súhlasu a napriek jeho výzvam na vypratanie nehnuteľnosti - skladu tento užíva, čím zasahuje do jeho vlastníckeho práva. Preto má nebezpečenstvo hroziacej ujmy za viac než osvedčené a zároveň aj existuje obava, že počas neoprávneného užívania skladu odporcom môže dôjsť k znehodnoteniu, či dokonca k jeho zničeniu. Ďalej namietal, že nie je pre nariadenie predbežného opatrenia podstatné ako sa predmetný sklad dostal do držby a užívania odporcu a fakt, že sa predmetný sklad nedostal do držby odporcu násilím nie je ešte dôvodom, aby aj po jeho výzvach odporca sklad naďalej bez platného právneho titulu užíval, nakoľko zasahuje do jeho práva vyplývajúceho z ust. § 123 Občianskeho zákonníka. Súd nemal navyše za ozrejmené, prečo sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva formou predbežného opatrenia až v roku 2013, ak údajný protiprávny stav trvá už od roku 2008, pričom sám je spoluvlastníkom nehnuteľnosti od roku 1996, keď táto skutočnosť má vyplývať z priloženého listu vlastníctva, ako aj z návrhu na určenie vlastníckeho práva v konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 9C/248/2013. Odvolateľ poukázal na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/248/2013 sa síce rozhoduje o vlastníckom práve k nehnuteľnostiam, avšak jedná sa o odlišné nehnuteľnosti.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutným napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu je zrejmé, na čo poukázal aj odvolateľ, že napadnuté uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol vydal vyšší súdny úradník.

Podľa ust. § 3 ods. 3, 4 a 5 zák. č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch sudca môže písomne poveriť vyššieho súdneho úradníka konaním a rozhodovaním a) vo vymedzenom okruhu vecí podľa rozvrhu práce, b) v určitej veci. Ak sudca poveril súdneho úradníka vykonaním úkonu podľa odseku 3 písm. b), môže súdny úradník požiadať sudcu o odňatie veci, ak ide o úkon, na ktorý súdny úradník nie je oprávnený, alebo ak ide o úkon, ktorý je rozpore s právnymi predpismi. Vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce) alebo súčasťou súdneho spisu.

Podľa ust. § 5 zák. č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu a) o návrhu na vydanie platobného rozkazu vrátane rozhodnutia o oneskorene podanom odpore, odpore podanom bez odôvodnenia, odpore podanom neoprávnenou osobou a o zrušení platobného rozkazu, b) o návrhu na vydanie šekového platobného rozkazu a zmenkového platobného rozkazu vrátane rozhodnutia o oneskorene podaných námietkach, c) v konaní o dedičstve okrem 1. sporu dedičov o dedičské právo, 2. odňatia veci poverenému notárovi, 3. vrátenia vecí notárovi s pokynom na doplnenie konania alebo zmenu

uznesenia, 4. konania o dedičstve alebo jeho časti, ktoré sa nachádza v cudzine, 5. konania o dedičstve po poručiteľovi, ktorý zomrel v cudzine alebo bol cudzím štátnym príslušníkom, 6. nariadenia likvidácie dedičstva, 7. privolenia súdu k úkonom dedičov na predaj alebo iné opatrenia, d) o úschovách, e) o umorení listín, f) v zmierovacom konaní, g) v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu⁸⁾ okrem schválenia príklepu súdom, h) v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí, o výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy, prikázaním pohľadávky, predajom hnutelných vecí, odobratím vecí, i) v konaní o výkon rozhodnutia súdnych pohľadávok podľa osobitného predpisu.⁹⁾

Podľa ust. § 6 zák. č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník rozhoduje na základe poverenia sudcu aj o a) poriadkovej pokute, b) znalečnom, tlmočnom a svedočnom, c) preddavkoch na trovy dôkazu, d) súdnych poplatkoch, e) oslobodení od súdnych poplatkov, f) odstraňovaní väd podania, g) opatreniach podľa osobitného predpisu, h) ustanovení správcu dedičstva, i) príslušnosti a právomoci súdu na konanie, j) ustanovení zástupcu účastníkovi konania, k) prípustnosti vedľajšieho účasti, l) prerušení konania, m) spojení vecí na spoločné konanie, n) vydaní opravného uznesenia, o) pripustení zámeny účastníka konania o pristúpení ďalšieho účastníka do konania, p) pripustení zmeny návrhu na začatie konania, r) iných procesných rozhodnutiach.

Podľa ust. § 7 zák. č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník vykonáva a) dožiadania, b) úkony súvisiace s rekonštrukciou súdneho spisu, c) úkony súvisiace s prípravou pojednávania, d) zisťovanie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, rozsudku na základe uznania alebo vzdania sa nároku, e) zisťovanie podmienok na vyhlásenie konkurzu, f) prípravu hodnotenia dôkazov po skončení dokazovania, g) prípravu rozhodnutí pre sudcu, h) úkony vo vykonávacom konaní, i) úkony súvisiace s prípravou súdneho spisu na predloženie odvolaciemu súdu alebo dovolaciemu súdu, j) úkony v správnych veciach pri príprave veci na rozhodnutie, k) iné procesné úkony.

Vyšší súdny úradník je štátny zamestnanec, ktorý je oprávnený samostatne rozhodovať a vykonávať úkony súdu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu len v rozsahu osobitného zákona, ktorým je zák. č. 549/2003 Z.z.. To znamená, že vyšší súdny úradníci sú oprávnení v niektorých druhoch súdneho konania samostatne rozhodovať namiesto sudcu, a taktiež samostatne vykonávať jednotlivé úkony súdu v určitých súdnych veciach. V zmysle čl. 142 Ústavy Slovenskej republiky môže zamestnanec súdu poverený sudcom (tu: vyšší súdny úradník) rozhodovať len vo veciach ustanovených v zákone. To znamená, že vyšší súdny úradník bude oprávnený vydávať rozhodnutia v občianskom súdnom konaní a v trestnom konaní len na základe poverenia sudcom v jednoduchých, zákonom stanovených prípadoch. Rozsah právomocí vyššieho súdneho úradníka v podstate zastrešuje agenda doterajších súdnych tajomníkov a je ďalej rozšírený o ďalšie oprávnenia pri vykonávaní úkonov súdu, čím má byť dosiahnutý účel zákona.

Podľa ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Nesprávne obsadenie súdu sa môže týkať kvalitatívnej stránky alebo kvantitatívnej stránky. Z hľadiska kvalitatívnej stránky treba súd považovať za nesprávne obsadený vtedy, ak nekonal zákonný sudca. To znamená aj vtedy, ak namiesto sudcu rozhodol vyšší súdny úradník, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky stanovené zákonom č. 549/2003 Z.z., teda ak súdny úradník nerozhodol na základe poverenia sudcu, alebo ak rozhodol v konaní, v ktorom nie je oprávnený rozhodovať, alebo vydal rozhodnutie, na ktorého vydanie nemá zákonné oprávnenie.

Vychádzajúc z uvádzaného vyššie rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia vydané vyšším súdnym úradníkom (inak aj bez založeného poveria sudcom do súdneho spisu), je rozhodnutím nezákonným, keď podľa znenia vyššie citovaných ustanovení zák. č. 549/2003 Z.z. tento nemal zákonné oprávnenie rozhodovať o nariadení predbežného opatrenia. Preto vydanie napadnutého uznesenia vyšším súdnym úradníkom je nevyhnutné považovať za nezákonné.

S poukazom na uvedenú argumentáciu potom odvolací súd s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p., bez potreby zaoberania sa ďalšími odvolacími dôvodmi, napadnuté uznesenie zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Keďže preskúvané uznesenie je nezákonným rozhodnutím, pretože nebol dodržaný zákonný postup pri jeho vydaní, odvolací súd bol toho názoru, že na danú vec nie je možné aplikovať § 221 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého odvolací súd môže rozhodnutie o predbežnom opatrení zrušiť, len ak konanie zastavuje. Vadu spočívajúcu v nesprávnom obsadení súdu nemôže odstrániť súd druhého stupňa, jej odstránenie je možné iba opätovným konaním pred riadne obsadeným prvostupňovým súdom, na ktorom k tejto vade došlo. Je tomu aj tak preto, že ak by odvolací súd za danej situácie o nariadení predbežného opatrenia meritórne rozhodol, porušil by tým fakticky princíp dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania, keďže neúspešný účastník by nemal možnosť sa už proti tomuto rozhodnutiu v druhostupňovom odvolacom konaní brániť, čím by stratil možnosť v rovnakom rozsahu ako protistrana chrániť svoje práva v konaní pred súdom, čím zároveň by takéto rozhodnutie bolo v rozpore s ústavnou zásadou rovnosti účastníkov konania (porovnaj mutatis mutandis nález ÚS ČR sp. zn. Pl.ÚS 16/09).

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude meritórne sa zaoberať návrhom navrhovateľa na nariadenie predmetného predbežného opatrenia, následne o jeho návrhu zákonným postupom (zákonným sudcom) opätovne rozhodnúť, rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a doručiť ho v prípade účastníka na strane navrhovateľa iba jeho právnomu zástupcovi s odkazom na § 49 ods. 1 O.s.p., z ktorého vyplýva, že ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, je súd povinný doručovať písomnosti len tomuto zástupcovi.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.